

Tendents at gjøre det muligt at tilvende den enkelte Arving maatte næsten den hele Formue, som den ærede Landssthingsmand sagde. Men denne Tendents har det andet Punktum slet ikke, thi det er netop i Forordningen af 21de Mai 1845 § 28 nævnt som en af de Ting, der skulde komme i Betragtning ved Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om der skal gives en Bevilling af denne Natur, om der er berøvet en Arving Noget af hans Lovbestemte Arv. Efter Forordningens § 28 maa man netop sige, at, dersom der ved Testamentet er frataget en Arving Betydeligt af hans Arvelod, maa den Slags Bevillinger slet ikke gives (Modsigelse). Det kan ikke nytte at benegte det, thi der staaer udtrykkelig i Slutningen af § 28: "Sovrigt vil der ved Afgjørelsen af, hvorvidt Konfirmation maa meddeles paa Dispositioner af fornevnte Slags, være at tage Hensyn til, om Forældrene have betaget vedkommende Børn noget af deres Lovbestemte Arvelod." Det er altsaa, naar vi tale om § 28 i Forordningen af 1845, ganske vist, at det ikke er Tendentsen med denne Bestemmelse at give en Fader Magt til at tillægge og sikre et enkelt Barn forholdsvis Mere end de andre; den er forsaavidt altsaa netop det ganske Modsatte. Jeg vilde gjøre opmærksom herpaa, fordi dette fører til, at man kommer til at se paa Bestemmelsen med noget andre Øine, og at navnlig de Betragtninger, som hentes fra, at den Eiendom, som man havde ment skulde blive Familjens Støtte, kunde med Ministeriets Samtykke gaa ud af Familien, som det synes mig, herester egentlig ikke faaer Noget med denne Sag at gjøre. Jeg skal bemærke, at, netop saaledes som Endringsforslaget er affattet, indeholder det en saa stærk Henvisning til § 28 i Forordningen af 1845, urgeres det saa stærkt, at det saa at sige kun skal være en Fortsættelse af den Praxis, som der allerede findes Hjemmel for i § 28, at jeg anser det for aldeles afgjort, at denne Regel om, at der ved Spørgsmaalet, om Konfirmation skal meddeles eller ikke, skal tages Hensyn til, om der er berøvet Børnene Noget af deres Lovbestemte Arvelod, og saa man gaa over i den nye Ordning.

Jeg skal, siden jeg har Ordet, tillade

mig et Spørgsmaal til den ærede Ordfører med Hensyn til Redaktionen af Endringsforslaget Nr. 6. Endringsforslaget gaaer jo ud paa til det, der stod forveien, at knytte den nærmere Bestemmelse, at "den Sædegaardseier, der benytter sig af den herved givne Ret" — det vil sige benytter sig af den Ret, som Selveierbønderne have — kan ikke tillige bringe den Testationsret i Anvendelse, der ved Forordningen 21de Mai 1845 § 27 er indrømmet Sædegaardseierne." Er det Meningens hermed, at, naar en Sædegaardseier opretter et Testamente, hvorved han bestemmer, at et af hans Børn skal have Sædegaarden for en vis Værdi, han da er udelukket fra at disponere over $\frac{1}{4}$ af sin øvrige Formue til Fordel enten for de andre Børn eller for Fremmede, saaledes som det hedder i Forordningen af 1845 § 27? Hvis det er Meningens, synes det mig at være besynderligt. Det er jo nemlig ikke sagt, at han i Virkeligheden begunstiger Sædegaardsarvingen videre ved denne Disposition, fordi han ved Testamentet sætter en Værdi paa Gaarden og bestemmer, at Arvingen skal overtage Gaarden til denne Værdi, derfor er det ikke sagt, at denne Værdi afviger i høi Grad fra den virkelige Værdi, og dersom den kun afviger lidt fra den virkelige Værdi, saa synes det mig ikke, at der, fordi han i sit Testamente bruger den Talemaade, som der her er Spørgsmaal om, er Grund til at gjøre nogen Indskrænkning i hans Testationsret. Dersom han ad denne Veje tillagde et enkelt af Børnene overordenlig Meget, saa kan jeg forstaa, at man vilde sige til ham: Saa maa Du heller ikke disponere over Mere til Fordel for Andre, men dermed er Din Testationsret forbi. Er det imidlertid i Virkeligheden kun Lidet, han tillægger et enkelt Barn, saa ser jeg ikke en tilstrækkelig Grund til at tage en saadan Bestemmelse. Jeg skulde derfor tro, at Bestemmelsen nærmest maatte forstaaes saaledes, at, kun forsaavidt han ved at indrette sig paa den Maade gif videre, end Forordningens § 27 tillader, skulde han være udelukket fra at benytte denne Testationsret.